

Arogancia moci a jej sluhov. Nad článkom Pavla Rábaru o biskupovi Schneiderovi

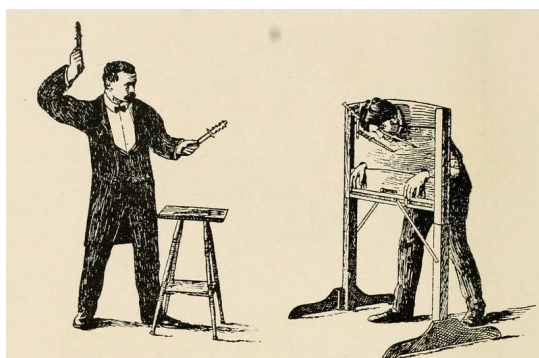
Branislav Michalka

24. augusta 2023 ✚ Spoločnosť ✚ Komentár

Panský lokaj bol vždy vďačnou postavou svetovej humoristickej literatúry. A nešlo pritom o žiadnych sériovo vyrábaných Jeevesov alebo Saturninov. Arogantní voči nižšie postaveným a úslužní k svojim pánom, stali sa kľúčovou figúrou pri opise nižších stránok ľudskej povahy modernej doby; pozvoľna dozrievajúci počas industriálnej revolúcie do svojej súčasnej filisterskej podoby.

Je to radosť pozorovať podobné povahy, ako z každého ich póru reve neumlčateľný hlas na všetky svetové strany: je za mnou moc. Tá radosť, keď viete, že pokiaľ budete stáť na strane moci, tak sa nemôžete pomýliť. To šťastie, keď môžete arogantne napádať tých, ktorým by ste sa za iných okolností radšej vyhli. Koľko odvahy k analyzovaniu a posudzovaniu, keď nič nehrozí, keď to nič nestojí, keď viete, že vaša analýza sa zázračne zhoduje s objednávkou!

A potom príde radosť najväčšia – hra kocúra s myšami. Prečo sa nepohrať a nechať najavo svoju mocenskú pozíciu, keď sa myš nemôže brániť a jej pišťanie bude navyše vykladané ako drzosť?

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

A tak sa začína zábava, na ktorej sa môžu zúčastniť všetci, ktorí radi čítajú liberálny a progresivistický denník *Postoj*. Čítajme aj my a učme sa:

„Od začiatku pôsobila avizovaná návšteva biskupa Schneidera na Slovensku zvláštna. Na Slovensko ho pozvala Nadácia Slovakia Christiana, organizácia so silným zahraničným zázemím.“

Pozrimeže, a odkedy prekážajú liberálom z denníka *Postoj* organizácie so zahraničným zázemím a vzbudzujú v nich dojem „zvláštnosti“? Snáď sa odrazu nerozhodli, aby sme si pripomenuli feldkuráta Katza, kráčať po trnístej ceste konšpirácie?

Žiaden strach, ide predsa len o tie zlé organizácie so zahraničným pozadím – tradicionalistické. Iné zahraničné organizácie môžu sponzorovať denník *Postoj* a napriek tomu je všetko v poriadku. Zahraničné „

zázemie“ prekážať nebude.

Pod nejedným článkom na portáli *Postoj* sa totiž nachádza veta: *Tento článok vyšiel s podporou Konrad Adenauer Stiftung*. Napríklad tu:

<https://www.postoj.sk/46996/ako-zmenit-rodicovsku-podporu>

<https://www.postoj.sk/45721/ako-sa-expertne-kamufluje-keď-vlada-potrebuje-nerealny-rozpocet>

<https://www.postoj.sk/46769/vas-blizny-je-ekologicka-zataz>

A kto financuje túto nadáciu? Stačí si otvoriť banálnu Wikipédiu a hneď budete mať jasno:

<https://de.wikipedia.org/wiki/Konrad-Adenauer-Stiftung>

Tam okrem iného stojí:

„Politická nadácia je financovaná najmä priamo z verejných zdrojov (99 %, z toho 78 % projektových), ako aj z grantov (0,2 %) a účastníckych príspevkov (0,8 %, údaje za rok 2017).“

Inými slovami, táto organizácia je z 99 % financovaná nemeckými vládami (a teda daňami nedobrovoľných darcov – občanov), ktoré sú preslávené svojou podporou liberalizmu, LGBT agendy, ilegálnej migrácie a ďalších lahôdok, po ktorých určite nesmierne túžia všetci konzervatívni daňoví poplatníci v Nemecku.

Na domovskej stránke nadácie (<https://www.kas.de/en/>) sa dokonca nachádzajú v kolónke *O nás* tieto drzosti:

*„Podobne ako ostatné politické nadácie, aj Konrad-Adenauer-Foundation je financovaná najmä z verejných zdrojov. **Ako inštitúcia financovaná daňovými poplatníkmi s jasne stanovenými úlohami doma aj v zahraničí si uvedomujeme, že naša práca je drahá, ale aj hodnotná.**“*

Takže, daňoví poplatníci sa nedobrovoľne skladajú na inštitúciu s „jasne stanovenými úlohami doma aj v zahraničí“. Čo to tak asi môže byť, snáď nie nejaké politické ovplyvňovanie v zahraničí? S takými organizáciami so „zahraničným zázemím“ by predsa denník *Postoj* nespoločupracoval, či áno? Čítajme ďalej:

„Konrad-Adenauer-Foundation stojí za presadzovaním liberálnej demokracie a sociálneho trhového hospodárstva, mieru a slobody, transatlantických vzťahov a európskeho zjednotenia. ...

Ako národne a medzinárodne aktívny think-tank máme výnimočnú politickú sieť.“

Takže si to zhrňme: politická nadácia, zameraná na ovplyvňovanie politiky v zahraničí, zameraná na presadzovanie liberálno-demokratickej ideológie, hlásna trúba európskeho zjednotenia a priateľstva s USA (transatlantické vzťahy), skrátka klasická propagandistická mašina súčasného režimu, navyše žijúca z nedobrovoľných príspevkov daňových poplatníkov, to všetko je v poriadku. Vráťme jej „výnimočnej politickej siete“, ktorú sama spomína. Hlavným problémom ale je, že návštevu biskupa Schneidera organizuje organizácia so „zahraničným pozadím“.

Niekoľko môže hovoriť o pokrytectve, avšak lepšie slovo bude asi drzosť.

Tá graduje v nasledujúcej pasáži:

„Vo zverejnenom programe návštevy biskupa Schneidera nebola v ponuke svätá omša pre verejnosť. Vyznievalo to zvlášť, keďže na Slovensko mal prísť hovoriť o knihe s názvom Katolícka omša.“

Výborne, tomu sa hovorí triumf arogancie. Najprv sa navodí taká atmosféra v Cirkvi, že katolíci chodiaci na tradičnú liturgiu sa musia skrývať po kanáloch, potom sa zabráni pri návšteve biskupa tomu, aby mohol slúžiť verejnú omšu, no a následne sa s pravým aziatským humorom, pripomínajúcim vkus súdruha Stalina, vyjadruje sarkastický údiv nad tým, čo to je za propagátorov katolíckej omše, keď žiadnu omšu ani nepredvedú verejne.

A nasleduje vyvrcholenie:

„Zarážajúce bolo aj to, že obe podujatia sa mali konať v civilných priestoroch, pričom organizátori aj hosť sú známi intenzívnym poukazovaním na zlo sekularizácie, ktorá podľa nich preniká do Cirkvi.“

Jeden nevie, či tu máme do činenia len so zvráteným humorom, alebo sa tu už s pravou sadistickou rozkošou šliape po dokopanej obeti?

Autor si neuvedomuje alebo nevie, prečo sa asi konali podujatia v civilných priestoroch? Netuší nič o tom, že organizátori požiadali cirkevné orgány o možnosť uskutočniť podujatia v cirkevných priestoroch a boli odmietnutí? Žeby človeku, tak dokonale oboznámenému s dianím v Cirkvi, chýbali práve tieto informácie?

No tak ich vidíte občania, tých bojovníkov proti sekularizmu, keď si majú vybrať medzi kostolom a reštauráciou, tak vlezú radšej do nejakej knajpy. A všetci im predsa pekne hovorili: podťe k nám do chrámu...

Zrejme tak nejako asi mali zalamovať rukami rozumní katolíci nad zlými tradicionalistami a pohoršene krútiť hlavou – namiesto do kostola v krčme... No, hrôza...

Lenže každý občan, ktorý má aspoň desať deka mozgu v hlave, si po skúsenostiach s rytiermi pokroku v Cirkvi dokáže zrátať, prečo asi podujatia boli v civilných priestoroch.

A zvyšok nech číta kto chce. Ako vedel už Léon Bloy – *„Život je príliš krátky na to, aby sme sa zaoberali každou nečistotou.“*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/arogancia-moci-a-jej-sluhov-nad-clankom-pavla-rabaru-o-biskupovi-schneiderovi/>